

DRINSKE MUČENICE

Informativni bilten za promicanje kauze

Službenica Božjih s. Jule Ivanišević i četiriju susestara

God. I. ♦ Br. 1. ♦ Prosinac / 2008 .

SADRŽAJ

- 3 Uvodna riječ**
- 4 Promišljanje o Službenicama Božjim**
- 8 Iz života Službenica Božjih**
- 11 Iz kauze Službenica Božjih**
- 12 Događaji**
- 16 Pišu nam štovatelji**
- 18 Svjedokinje ljubavi**
- 19 Rekli su o Službenicama Božjim**
- 22 15 . prosinca**
- 24 Iz bilježnice štovatelja**
- 26 Milosti i uslišanja**
- 29 Pjesma**
- 30 Tko su Drinske mučenice**
- 31 Molitva**

Informativni bilten za promicanje kauze Službenica Božjih: s. M. Jule Ivanišević i četiriju susestara

God. I. Br. 1.
Prosinac / 2008.

Bilten izlazi povremeno,
s dozvolom redovničkih
poglavarova

Izdavač:
Družba
Kćeri Božje jubavi

Glavni i odgovorni urednik:
s. M. Ozana Krajačić

Uredničko vijeće:
William Bello
Ljubica Pribanić
Božo Vuletić-Antić
Dinka Parlov

Grafička priprema:
s. M. Leonarda Pirner
s. M. Antonija Lučić

Adresa uredništva:
Granešina 7, Zagreb

Naklada:
5000 primjeraka

Tiskat:

Broj kunskog računa:
2340009-1510357988

UVODNA RIJEČ

Prošla su vremena otkad Romanija i Drina ispredaju i ponavljaju priču, svetu priču o čudnom događanju u njima. U planini i u rijeci. Tiho je to svjedočenje hoda, molitve i skončanja u njima. Pet sestara brutalno izgubiše život i nađoše počivalište u pokretnom grobu rijeke, smrznute i okrvavljenе u ledu prikrajka da bi ih samo grubo odgurnuli dugačkim štapom – ne ostavljajući traga zločinu i smatrajući da je time sve gotovo.

I poteče živo svjedočenje, od događaja kao izvora, a u tijeku vremena kao rijeka. Zasmetalo je i to – i tu se “rijeku” nasilno prekide: ni to se nije smjelo čuti, pripovijedati niti spominjati! I tako dugi niz godina. Pomriješe svjedoci, a nabujala rijeka promijeni tok i tijek, i uvijek ga pomalo mijenja, ali uvijek žubori i priča svoju tajnu. Tajnu groba, i to mekanoga groba vodenog gibanja kojim kao da bi i sama željela ublažiti bol i smanjiti patnju i odgoditi grubo zaustavljanje u nekom procijepu kamena, ispranoga žilja, pješčanoga spruda...

I teče Drina – i kao da spominje tajnu i ponovno je priča – pa ne znam prisjeća li se ili viće ne bi li tko čuo, ne bi li se prenuo i posvjedočio da je to ljubav, velika ljubav. I da neće prestati ni Drina pričati, ni ljubav odustati dok ne postane djelo: harmonija koja životu daje smisao, a smrti vrijednost – tako da mučeništvo procvjeta ljepotom života i zaživi vrijednošću blaženstva radi blizine i oslobođene ljepote koja punim sjajem može zasvjedočiti kako je lijepo kada Bog ljubi, kada te izabire i kada ga ti ljubiš. A nema veće ljubavi od one kada netko daje smisao žrtvi darujući život.

Molimo da priča postane pjesma Bogu što je ispjeva život u smrti sestara kojima tajnu čuva Drina.

Molimo u zahvalnosti.

Mir vama!

vlč. Marko Tomić, postulator

PROMIŠLJANJE O SLUŽBENICAMA BOŽJIM

Darovati život – Kristu i za Krista

s. M. Ozana Krajačić, FDC

Biti mučenik, u kršćanskom i teološkom smislu, znači dati svjeđanstvo za Krista. Posvjedočiti za svoju vjeru i kršćanske vrjednote proljevanjem vlastite krvi. Mučenik je svjedok Isusa Krista, onoga koji nas je prvi ljubio sve do darivanja vlastitoga života. Kao što je Isus slobodno i dragovoljno prihvatio smrt *iz ljubavi* – jer nas je ljubio, dokraja nas je ljubio (usp. Iv 13,1), tako i njegov učenik prihvata dragovoljno, ako ustreba, i mučenje i progonstvo i smrt za dobro i za Dobroga, da bi se što potpunije suočlio svome Učitelju i Gospodinu – u životu i u smrti.

Pet sestara Kéeri Božje ljubavi iz samostana na Palama kraj Sarajeva – s. Jula (Hrvatica), s. Berchmana (Austrijanka), s. Krizina (Slovenka), s. Antonija (Slovenka) i s. Bernadeta (Hrvatica, porijeklom Mađarica), poznatih u narodu kao *Drinske mučenice*, primile su posebnu milost od Boga i snagu Duha Svetoga da bi u tadašnjim okolnostima rata (1941.) posvjedočile svoju ljubav prema Kristu i Katoličkoj Crkvi žrtvom života. Nastojale su što vjernije surađivati s milošću poziva u redovnički život te su se

na taj način pripremale na mučeništvo. Dar mučeništva, naime, zahtijeva svojevrsnu pripremu: potpuno prianjanje uz Krista u življenu svagdašnjice, što postupno prerasta u nutarnju spremnost i raspoloživost za žrtvu života.

Kod Službenica Božjih osobito je istaknuto vjerno življenje evanđeoskih savjeta čistoće, siromaštva i poslušnosti na koje su se obvezale redovničkim zavjetovanjem, neopozivo se predajući Kristu, Zaručniku. Svoju pripadnost Kristu snažile su dnevnim sudjelovanjem u euharistiji, molitvom i radom, sestrinskom ljubavlju i zajedništvom te nesebičnim služenjem siromasima. Ovakvo njegovano zajedništvo s Kristom urodilo je u njima sve snažnijom *željom*: dati svjedočanstvo za Krista i za kršćanske i

PROMIŠLJANJE O SLUŽBENICAMA BOŽJIM

redovničke krjeosti!

Iz tih razloga ne bježe niti uzmiču pred opasnostima i progostvima da bi sačuvale svoj ovozemaljski život, već u duhu samozataje i besplatnosti nastavljaju predano primati i hraniti siromahe raznih vjera i nacija koji su kod njih tražili okrjepu. Ostaju vjerne dokraja svom pozivu i poslanju, unatoč novonastaloj ratnoj situaciji. Zapravo, te vanjske okolnosti rata bile su, po Božjem pripuštenju, "peć užarena" (Dn 3,22) – jer ih je Bog našao da su ga dostojarne (usp. Mudr 3,5) – u kojoj je njihova vjernost, iskušana i prekaljena poput zlata koje se u vatri oblikuje i kuša (usp. 1 Pt 1,7), zasjala kao divan uzor i primjer te privlači na nasljedovanje.

U očima Božjim sestre s Pala bile su dostojarne primiti palmu mučeništva. Zato ih nije poštadio smrtne muke, "peći užarene", od dana zarobljeništva i višednevног marša po Romaniji, do dana mučeničke smrti za vjeru i vlastite ideale. Osnažene Duhom tješiteljem i braniteljem, sestre svjesno prolaze kroz tu peć kušnje te je prihvaćaju kao providnosnu prigodu da posvjedoče krvlju one vrjednote za koje su do tada tako vjerno živjele.

Mučenička smrt ovih pet Služ-

benica Božjih je vjerodostojan završni *amen* njihova dotadašnjeg života i predanja Bogu i čovjeku. Služile su ljudima, vjerne duhu utemeljiteljice Službenice Božje Franziske Lechner, vođene njezinom izrekom: *Prihvatilete svaku priliku da pomognete drugima.* Nisu se ravnale prema kriterijima ratnih okolnosti, kada je svatko svakome bio potencijalni neprijatelj, već prema načelima Evanđelja i uputama Majke Franziske: *Neka ne bude nijednog patnika a da ga ne utješiš.*

U tom evanđeoskom duhu ustraju služiti čovjeku, do kraja, bez obzira na njegovu vjersku ili nacionalnu pripadnost. Jedini kriterij pripadnosti na kojemu se nadahnjuju i prema kojemu se ravnaju jest da je svaki čovjek dijete Božje, sin (kći) u Sinu Božjem, prepoznat i ljubljen kao takav od samog nebeskog Oca, svoga Stvoritelja. Sestre s Pala, duboko svjesne tog svog poziva kao Kćeri Božje ljubavi, ostaju vjerne poslanju ljubavi i po cijenu vlastitoga života. Njihov samostan na Palama je, poput svjetionika, budio nadu i vjeru u postojanje dobra i Dobroga te snažio pouzdanje da je dobro jače od zla, ljubav jača od mržnje i da na kraju – ali tek nakon Golgotе – dobro uvijek

PROMIŠLJANJE O SLUŽBENICAMA BOŽJIM

pobjeđuje. Znale su da na putu do pobjede dobra nad zlom stoji neminovno križ, od Boga pripuštena i brižno odmjerena "peć užarena". Takav je bio put Učitelja, tim putem trebaju proći i njegove učenice.

Samo ono dobro koje je iskušano i prekaljeno u vatri muke i trpljenja ima neodoljivu snagu te privlači i poziva na nasljedovanje. Dobro, očeličeno u borbi sa zlom, postaje snažan proročki govor nade. Stoga nam ovih pet Bogu posvećenih i Bogu darovanih žena, Drinskih mučenica, upućuje snažan poziv na ustrajnost na putu dobra i služenja bližnjemu te na spremno i radosno darivanje vlastitog života Bogu i čovjeku u običnosti svakodnevice.

Bog nas preko njih poziva na promjenu života. Prije svega, na promjenu mentaliteta i načina iščitavanja vlastite povijesti, bilo osobne bilo svoga naroda (čovjek ne može utjecati na događaje, ali je on onaj koji im daje smisao!). Poziva nas na veću okrenutost prema dobru jer, priznajmo, prečesto iščitavamo život i povijest pod vidom zla i "tužaljki", zbog

čega prisutnost dobra i tolikih Božjih blagoslova olako izmiče našem pogledu, zaokupljenom negativnim iskustvima i događajima.

Sveci su snažan poziv na promjenu smjera gledanja. Ako je istinito da nas u velikoj mjeri oblikuje ono što i kako gledamo, te kako to tumačimo, onda su nam sveci providnosni dar za tako nam potrebnu "terapiju očiju".

I Sluga Božji Papa Ivan Pavao II. potaknuo nas je u Apostolskom pismu *Tertio millennio adveniente* (br. 37) da ne pustimo u zaborav tolike primjere dobrote i svetosti, prisutnih u povijesti svakog naroda, tako i našega, već da popišemo svoje svjedočke vjere i čovječnosti i da njih stavimo pred sebe kao uzore.

Drinske mučenice su poziv da znamo prepoznati i cijeniti *dobro* posijano na njivi naše Crkve i domovine, nadahnjujemo se na svemu što je Bog po njima učinio, radujemo se prisutnosti dobra i svetosti u našem narodu i našoj svakodnevici te znamo zbog toga biti zahvalni. Tko se trajno okreće prema dobru i dobrima (svetima), i sam postaje takav. Zadobiva snagu za hod naprijed, unatoč po-

PROMIŠLJANJE O SLUŽBENICAMA BOŽJIM

teškoćama, i dobiva nove oči koje su kadre u svakoj životnoj situaciji vidjeti, prepoznati, cijeniti i zahvaljivati za dobro, sveto kojim Bog, po svojoj mudroj providnosti, ukrašava svoju Crkvu na radost svojih sinova i kćeri. ■

Psalam 124

Da nije Jahve za nas bio
neka slobodno
rekne Izrael
da nije Jahve za nas bio:
kad se ljudi digoše
proti nama,
žive bi nas progutali.

Kad je uskipio
bijes njihov na nas,
voda bi nas podavila;
bujica bi nas odnijela,
vode pobješnjele
sve nas potopile.

Blagoslovjen Jahve
koji nas ne dade
za pljen zubima
njihovim!

Duša je naša
poput ptice umakla
iz zamke lovaca:
raskinula se zamka,
a mi umakosmo!

Pomoć je naša
u imenu Jahve
koji stvori nebo i zemlju.

Sestarska zajednica na Palama

s. M. Slavica Buljan, FDC

Samostan "Marijin dom" na Palama, petnaestak kilometara od Sarajeva, osnovale su sestre Kćeri Božje ljubavi, za odmor i oporavak sestrama koje su radile u školama po Bosni. Vila u tirolskom stilu na Kalovitim brdima kupljena je 1911. godine, a katolička osnovna škola otvorena za djecu onoga kraja i kapelica Majke Divne izgradene koju godinu kasnije.

Do svoga zatvaranja 1919. godine, to je bila jedina škola na tom području u kojoj su svoje prvo obrazovanje stjecala djeca svih vjeroispovijesti, kako katolička, tako i pravoslavna i muslimanska. Nakon ukidanja škole, od strane tadašnje vlasti Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, poslanje sestara svelo se na primanje bolesnika na oporavak, djece i nastavnika na izlete te služenje drugim gostima koji su htjeli odmoriti dušu i tijelo u smirenosti male zajednice sestara Kćeri Božje ljubavi. Odmah pored "Marijina doma" bio je i velik kompleks crnogorične šume prikladne za odmor i šetnju. To je bilo iznad svega mjesto molitve i mira.

Na Pale su dolazili i mnogi biskupi i svećenici, a među njima

i mons. Franjo Šeper, kasnije kardinal, te mons. Čedomil Čekada. Godine 1934. vlč. Ivan Trobentar ovdje je slavio mladu misu, a 1940. vlč. Ivan Augustin Krištić, župnik na Palama, slavio je srebrni jubilej svećeništva – također u "Marijinu domu".

U samostanu, koji je imao kapelicu posvećenu Majci Divnoj, redovito je živjelo pet sestara, a kad je bilo potrebno na ispomoć su dolazile i pripravnice (kandidatice) iz Sarajeva. Sestre su obrađivale i vrt kojim su prehranjujivale zajednicu i priskrbljivale za svoje goste, kao i za mnoge siromahе onoga kraja. Taj mali samostan mons. Čedomil Čekada nazvao je s punim pravom "gostinjem siromaha".

Godine 1927. s. Berchmana Leidenix, Austrijanka, predavala je vjerouauk u školi za katoličku djecu, a privatno je podučavala djecu njemački jezik.

Samostanski dnevni red nije se razlikovao mnogo od ostalih redovničkih zajednica: sestre su ustajale oko pet sati, molile časoslov, razmatrale Božju riječ, a zatim slavile euharistiju. Sestre na Palama nadahnjivale su svojom molitvom onaj kraj. Njihova svakodnevna osobna i zajednička

adoracija pred Presvetim bila im je životna okrjepa te im davala snagu da ustraju u poniznosti i vjeri.

A ratne 1941. godine na Palama su se zatekle ove sestre: predstojnica s. Jula, umirovljena s. Berchmana, s. Krizina, s. Antonija i s. Bernadeta. Njih pet je živjelo pod istim krovom više godina dijeleći radosti i patnje okolnih ljudi.

Svakodnevno su primale euharistijskog Isusa te je njihov život bio na osobit način prožet euharistijskim duhom. Djetinjim srcem štovale su Blaženu Djevicu Mariju, čija je slika u kapelici bila na istaknutom mjestu, a i svaka je sestra u svojoj sobi na ormariću imala Gospinu sliku ili kipić. Pokraj kuće nalazila se Gospina špilja pred kojom su se sestre često zadržavale u molitvi kao i njihovi gosti i prolaznici. Tu

su okupljale i djecu pjevajući i moleći s njima krunicu, osobito u svibnju i listopadu, mjesecima posvećenim Majci Božjoj. Marijanski molitveni život resio je "Marijin dom".

Sestra Jula primala je goste, odgovarala na pisma i zamolbe gostiju, posjećivala bolesnike i djecu u obližnjem državnom domu te pomagala siromasima. A siromaha je na Romaniji bilo puno i bili su različitih narodnosti.

Sestra Bernadeta bila je savjesna i odlična kuharica. Ponekad je pripremala jelo i pekla kruh i za sedamdesetak osoba. Ustajala bi u tri sata u jutro kad je znala da će dopješaćiti školska djeca iz Sarajeva iz Zavoda sv. Josipa. Tada bi ispekla i više kruhova da nahrani djecu i mlade, što njoj nikada nije bilo teško.

U kuhinji su joj pomagale s. Krizina i s. Antonija. Obje dobre i

IZ ŽIVOTA SLUŽBENICA BOŽJIH

vrijedne, prave redovnice Kćeri Božje ljubavi. Sestra Antonija, brza u poslu, radila je i u kući i na polju. Uvijek zadovoljna i vesela. S. Krizina, koja je često radila u štali, bila je sestra molitve. Svoj život i rad znala je pretočiti u molitvu.

U listopadu 1941. godine u samostan je primljen i slovenski svećenik mons. Ksaver Meško koji je zajedno s drugim svećenicima protjeran iz Slovenije.

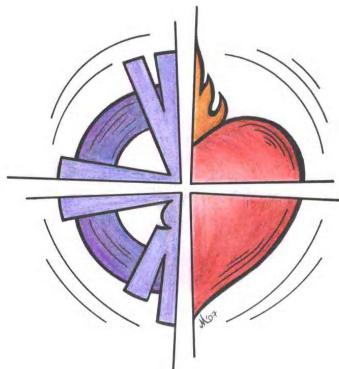
Sestre su se brinule i za dvije gospode, Anu i Mariju, koje su i donjegovale u svojoj kući. S. Jula je često nosila juhu jednom pravoslavcu koji nije imao nikoga te hranu djeci u državni dom.

Podnevna molitva bila je za sestre i podnevni odmor i tjelesni i duhovni predah. Za vrijeme objeda ova je mala zajednica imala uvijek što razgovarati o svojim dnevnim susretima s ljudima.

Svaku večer molile su zajednički *Večernju* i krunicu te molitve iz *Bogoljubnih vježbi* koje je prakticirala Družba. A onda bi svaka ostajala još neko vrijeme u kapelici, tiho pred Isusom, da mu otvorí svoju dušu i svoje srce dok je vječno svjetlo treperilo. Tako svaki dan, svaki mjesec i svaku godinu.

Sestre su svima činile dobro i zato se nisu bojale ni rata ni ratnih nedaća. Njihove su riječi

često bile: "Mi nismo nikome ništa krive". I nisu bile! Znalo se to tada i u Palama i u Sarajevu i u Bosni. Danas to zna cijeli svijet. ■

Tijek kauze

- Unatoč mnogih poticaja i preporuka da se otvori proces za kanonizaciju Službenica Božjih, trebalo je čekati pogodnije vrijeme.
- 1990. u Zagrebu je objavljena knjiga vlč. Ante Bakovića, *Drinske mučenice*. Koliki je bio interes javnosti, govori nam podatak da je u samo šest mjeseci knjiga doživjela čak tri izdanja.
- 1996. u Zagrebu objavljena knjiga s. Slavice Buljan, *Zavjet krvlju potpisani*, u čiju svrhu je prikupljena većina dokumenata i spisa vezanih uz Službenice Božje.
- 24. svibnja 1996. provincijalna glavarica s. Dubravka Moharić upućuje pismenu molbu nadbiskupu vrhbosanskom kard. Vinku Puljiću za otvorenje dijecezanskog postupka. Za postulatora je predložen i potvrđen vlč. Marko Josipović.
- Na zamolbu kard. Puljića (21. kolovoza 1999.), Kongregacija za kauze svetaca u Rimu (19. listopada 1999.) izdaje dekret *Nihil obstat*, čime daje dozvolu za početak postupka pod nazivom *Službenice Božje s. M. Jula Ivanišević i četiri susestre*.
- 6. prosinca 1999. u Sarajevu je svečano otvoren dijecezanski postupak.
- Tri godine kasnije, 14. prosinca 2002., završen je biskupijski proces, nakon čega su svi spisi, zapečaćeni, predani na Kongregaciju za kauze svetaca u Rimu.
- 13. lipnja 2003. Kongregacija izdaje dekret o valjanosti postupka na dijecezanskoj razini.
- 1. srpnja 2003. Kongregacija imenuje svog dugogodišnjeg stručnjaka, patra Hieronima Fokcinskog, SI (Poljaka), za rektora kauze, tj. odgovornog za izradu Pozicije kojom se treba dokazati mučeništvo i glas svetosti Službenica Božjih.
- Za postulatora u rimskoj fazi kauze imenovan je vlč. Marko Tomić, dok je za vanjsku suradnicu predložena s. Ozana Krajačić, koja je pisala Poziciju. Dana 15. srpnja 2008. Pozicija je završena i predana Kongregaciji za kauze svetaca u Rimu gdje čeka procjenu teoloških i ostalih stručnjaka.

Putevima Drinskih mučenica

Ljubica Pribanić

Dana 25. listopada 2008. skupina hodočasnika, štovatelja Drinskih mučenica, krenula je iz Zagreba, za Sarajevo, Pale i Goražde, a cilj nam je bio proći onim putevima kojima je pet sestara Kćeri Božje ljubavi prošlo od 11. do 15. prosinca 1941. godne – od dana kada su zarobljene do dana kada su svoje zavjete siromaštva, poslušnosti i čistoće potvrstile vlastitom krvlju. Hrabre, velike žene, časne sestre, vjerne svom Zaručniku: s. Jula (58 godina), poglavarica zajednice, s. Berchmana (76 godina), s. Krizina (56 godina), s. Antonija (34 godine) i s. Bernadeta (29 godina).

Ideja za obilazak mjesta koja su obilježila život i smrt Službenica Božjih Drinskih mučenica rađala se već više godina u biblijsko-molitvenoj zajednici Emanuel koja se okuplja u Duhovnom centru Kćeri Božje ljubavi u župi Granešina u Zagrebu. Odlučili smo ove jeseni ideju i realizirati! Biblijsko-molitvenoj zajednici pridružili su se i ostali štovatelji Službenica Božjih te se tako skupilo tridesetak hodočasnika.

U autobusu, na putu do Sarajeva, nakon molitve i zaziva Božjega blagoslova čitali smo izvazke iz života svake od sestara

Mučenica iz knjige s. Slavice Buljan, *Zavjet krvlju potpisani* i vlč. Ante Bakovića, *Drinske mučenice*. Čitali smo i svjedočanstva zadobivenih milosti po zagovoru Službenica Božjih. Pjesma "Mučenice ljubavi" često se pjevala putem od Zagreba do Sarajeva i Goražda i natrag do Zagreba.

Na Banjskom Brijezu u Sarajevu, u Katoličkom školskom centru sv. Josipa, srdačno su nas primile i ugostile sestre Kćeri Božje ljubavi, nakon čega smo posjetili mjesto života i rada Službenica Božjih na Palama, nedaleko Sarajeva. Taj kutak netaknute prirode - livada, šuma visokih borova i vitkih breza - bio je sve do 1941. godine mjesto oporavka bolesnih sestara, svećenika i svih potrebitih. Tu je bilo nekoliko objekata, a najvažniji je bio samostan "Marijin dom", s

razlogom prozvan "gostinjcem siromaha". Na ovom su mjestu Službenice Božje vodile skroman, a tako ljubavlju bogat svagdan.

Sljedeće važno mjesto za nas bila je župna crkva sv. Josipa na Palama kamo je s. Jula sa sestrama svake nedjelje dolazila slaviti euahristiju. Sv. misu za hodočasnike predslavio je vlč. Tomo Vukšić, profesor na Vrhbosanskoj katoličkoj bogosloviji, jedan od suradnika dijecezanskog postupka za beatifikaciju Drinskih mučenica. U svojoj propovijedi potaknuo nas je na zauzetost u širenju štovanja ovih Službenica Božjih, kao i svih duhovnih velikana našega naroda.

Sutradan smo krenuli put Goražda – gradića na obalama rijeke Drine u istočnoj Bosni – mjesto mučeništva s. Jule, s. Krizine, s. Antonije i s. Bernadete. Tu nas je dočekao gospodin Sead Tafra, općinski vijećnik, koji se angažirao da mjesto mučeništva u skoroj budućnosti bude dostojno obilježeno. Gospodin Tafra je nekoliko puta naglasio kako čvrsto vjeruje da su i sestre Mučenice zaslужne za opstanak Goražda u posjednja dva rata. Zahvalni smo za ljude poput njega koji životom svjedoče mogućnost suživota i međureligijskog dijaloga na razini svakodnevice i brige za duhovne vrijednosti.

Dok smo stajali pod prozorima zgrade, nekada vojarne, u kojoj su

bile zatočene, penjali se stepenicama kojima su one kročile do drugoga kata, pjevali u prostoriji u kojoj su provele posljedne sate ovozemaljskoga života te molili uz Drinu gdje su njihova masakrirana tijela ležala, a kasnije bila odgurnuta niz rijeku, mi štovatelji Drinskih mučenica bili smo duboko ganuti njihovim svjedočanstvom za Krista i vrjednote posvećenoga života. Vjerovali smo u njihovu živu prisutnost među nama i moćan zagovor u našim životnim borbama. Duhovno obogaćeni, s obnovljenom vjerom, nadom i pouzdanjem, vratili smo se našim obiteljima zahvalni za sva dobročinstva kojima nas je dobri Bog, po zagovoru Drinskih mučenica, obasipao ta dva dana. Mnoge su rane zacijelile, mnoga su se srca otvorila, mnogi krivudavi putovi izravnali.

Molitva na kraju hodočašća slila se u pjesmu posvećenu Drinskim mučenicama:

**U vrtlogu svijeta ovoga
mi trebamo prave uzore,
sestre nam s Drine pomažu,
one krijepe naše korake.

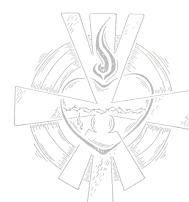
Mučenice ljubavi,
mlade čuvajte,
za čisto srce kada se
u ovom svijetu bore.

Mučenice vjernosti,
učite i nas sve
kako se za vrjednote
život predaje.**

DOGĀDAJI

*Moli, moli često
pa makar i kratko,
jer samo molitva
čuva nas od propasti.*
s. Jula

Doživljaj na Drini

Božo Vučetić-Antić

Drina. Prva ruža. Ljubim je i bacam. Ruža leti, leti i kao da je stala u letu i kazuje kako je jedna Ruža prije mnogo godina prva poletjela s prozora nedaleko nabujale Drine, kako je prije leta svojim sestrama rekla: "Sestre, za mnom!"

Ruža pada u Drinu. Padaju druga, treća, četvrta i peta. Pet ruža plovi Drinom...

Evo, treći dan od povratka, a ja živim od ta dva dana obilaska svih mesta u kojima su živjele i posljednje dane i sate provele one, njih pet. Kao da ove dane nemam potrebe ni za čim drugim osim živjeti u tom ozračju, u tom miomirisu svetosti, ljubavi i žrtve. Negledam televiziju, novine pročitam površno iako mi je to obično nešto najvažnije. Jedva čekam da budem sam u tramvaju, da mogu na miru moliti ili, vozeći se u autu da uživam okružen nekim nevidljivim prostorom svetosti, staklenim zvonom satkanim od materijala koji odiše blaženstvom.

Najzanimljivije od svega je da sam prije putovanja, u devetnici, molio više puta dnevno Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu, a potom molitvu za proglašenje blaženima Drinskih mučenica, a sada,

nakon ovog hodočašća, ova tri dana uopće ne mogu moliti. Pokušam, a cijelo tijelo kao da se diže, hoće poletjeti, uzdići se do neba. I tako malo po malo, riječ po riječ, ipak uspijem izgovoriti molitvu, narančno, u sebi, budući da sam u tramvaju. Jedino što mogu je prikazivati molitvu za Franju i Danihelju i želju za njihovo ozdravljenje (preporučeni su nam u molitve u autobusu).

Znam da je ovakvo stanje molitve, ljubavi i inspiracije – prožeto primjerom Drinskih mučenica koje pokazuju na Krista i njegovu žrtvu – ograničenog vremenskog trajanja. Ipak želim ovaj mali komadić srca podijeliti s čitateljem ovih redaka. Drinske mučenice i ja ćemo i dalje biti jako dobri prijatelji jer sam posve siguran, a i prije sam to znao, da je njihov zagovor za nas uvijek spremni i da nas njihova ljubav i žrtva koju su živjele na ovom svijetu prati i čuva. ■

Pišu nam štovatelji

fra Claudio, kapucin, Italija, 2001.

Bio bih vam vrlo zahvalan kad biste mi poslali sličice mučenica. (...) one su uzori koji nam pomažu u poteškoćama redovničkog života i uče nas da trebamo živjeti svaki trenutak što je moguće dosljednije.

Piergiorgio, mladić, Italija, 2007.

S radošću sam primio knjigu "Drinske mučenice" (talijansko izdanje), za koju sam vas nedugo zamolio. Pročitao sam je s velikim interesom i uvjeren sam da sada imam nove "prijateljice" koje s neba mole i zagovaraju i za mene. Molit će kako bi njihovo mučeništvo bilo uskoro priznato od Crkve, te da ih možemo častiti kao uzore kršćanskoga života.

**Poniznost je temelj svake krjeposti,
a oholost početak svakoga zla.**

s. Jula

Ljubav - projekt za buduća događanja

vlč. Marko Tomić

Ljubav je projekt za buduća događanja. Ona posvećuje (i čini posebno vrijednim) svaku pomisao o budućnosti u kojoj će se očitovati, tj. provesti u djelo. Zato je ona sveta, a oni koji je čine, svoj život njoj podređuju. Zato su i oni time posvećeni. To su osobe koje mi nazivamo, častimo i poštujemo kao svece, a njihov život nazivamo blaženim, jer je njihova perspektiva vječnost – kraljevstvo ljubavi i mira.

Pet sestara, Kćeri Božje ljubavi, dale su svoj život, netko ga je uzeo, žečeći da to bude kraj. One su ga darovale, žečeći da to bude početak. Ne svršetak nečega što je ružno, bolno, puno beznadnog grijeha, nego preobražaj u vrijednost koja kroz vrijeme ne blijedi, nego joj je kvaliteta glavna sastavnica, a to je vječnost u Gospodinu – oslobođenje od svega što u sebi nosi i sjenu smrtnosti ili razloga za smrt.

Sestre: Jula, Krizina, Berchmana, Antonija i Bernadeta otpočele su svoj projekt ljubavi protiv zla 11. prosinca 1941. kad su ih uhvatili, poveli preko Romanije u Goražde; gledale su kako gori samostan, trpele su predbacivanja, uvrede i teška ispitivanja – odgovor: molitva i strpljiv hod i pješačenje više od 60 kilometara, što pak za 76-godišnju sestruru Berchmanu bijaše

preteško pa su je ostavili u Sjetlini kod jedne obitelji i nekoliko dana kasnije došli po nju da je pridruže ostalim sestrama. Ona im se “pridružila i u miru”.

Ostale četiri sestre su tada već bile mrtve, smrznute na rubu zaleđene rijeke Drine. Ostavile su trag ljubavi koja je svjedočila njihovo zvanje, njihovu čvrstu vjeru i posvećenost Bogu. Nisu to dale ni za grijeh, ni za osvetu, ni za mržnju. Zalog je to za svu vječnost, vječnost Božju. Blagoslov je to Božji: smoći snage tako svjedočiti ljubav. *Blagom slovi* svaka žrtva posvećena Bogu. *Blagom slavljeni* svi koji to u životu ostvaruju. Zato ih i zovemo – blaženim, pa molimo Boga da ih Crkva takvima i proglaši. Mir Božji i zagovor Službenica Božjih. I dao Bog da što prije postanu blažene za cijelu Crkvu Kristovu.

Molimo u zahvalnosti. ■

O Mučenicama - njihovi suvremenici

s. Lujza R., provincijalna glavarica

Hvala dragom Bogu, naše mile pokojnice bit će nam zagovornice na nebu. Da vam opisujem našu tugu i bol za njima, nije potrebno. Jedina nam je utjeha da su to, kako ih poznajete, bile naše najbolje sestre, prave redovnice, marljive i radine. (...) Tko će ih nadoknaditi, ne znamo. Vi znate, drage sestre, kako naša provincija treba pobožnih, svetih i radnih članica, a takve su bile naše sestre s Pala.

Franjo M., sluga u samostanu na Palama

Bile su mi jako dobre, ni majka mi ne bi bila tako dobra. Puno su davale sirotinji, a i posudivale od petroleja pa do soli. Nisu pravile razlike u pomaganju. Davale su pravoslavcima kao i našima.

s. Antonina M.

Imala sam katar na plućima. Časna sestra predstojnica me je tako s ljubavlju služila da sam ozdravila. (...) S. Krizina, s. Antonija i s. Bernadeta, sve su bile zlatne i pune ljubavi.

Svima su bile dobre. Ondašnji ljudi i žene, što god su trebali, došli bi k sestrama. Predobra s. predstojnica Jula bila je puna ljubavi, i uvijek nasmijana i vedra.

s. Imakulata O.

Zajednica (na Palama) se sastojala od pet sestara. Moglo bi se reći da je to bila zajednica od pet andela. U zajednici je vladao duh molitve, požrtvovnosti i ljubavi. To smo mogle osjetiti sve mi koje smo dolazile k njima na oporavak. (...) Najbolje su to osjetili seljaci koji su silazili iz sela s Romanije. Naš im je samostan bio mjesto odmora, na polasku i na povratku. Tu su ih sestre i hranom krijepile.

vlč. Anto W.

To su mučenice svete čistoće i svojih zavjeta.

REKLI SU O SLUŽBENICAMA BOŽJIM

mons. Anto L.

U doba događaja bio sam učenik trećeg razreda gimnazije u Sarajevu i ministrant u katedralnoj župi. Događaj smrti sestara snažno je odjeknuo u Sarajevu među svim slojevima pučanstva, a naročito među katolicima. (...) Odmah se govorilo: to su mučenice svete vjere. Naprsto javno se govorilo: to su mučenice svoga zvanja i svojih zavjeta. Koliko ja kao (tadašnji) četrnaestogodišnji dječak mogu reći, općenito uvjerenje je bilo: to su mučenice. (...)

Kraj rata donio je novo ozračje: ljudi su se uvukli u sebe tako da se gotovo nije ni govorilo iz straha o Drinskim mučenicama. Zatvori su bili puni, mnogi su netragom nestali, svatko je imao svoje brige, pa ako bi se govorilo o žrtvama rata, to se govorilo samo šutke i u četiri oka. Šutnja je pala na sve. Ipak, kada se netko našao u teškoćama ili sličnim situacijama među ženskim svijetom, ljudi su ukazivali na Drinske mučenice kao primjer žrtve i svjedočenja svoje vjere i vjerskih uvjerenja. Koliko je meni poznato, nitko ih nije držao ni za što drugo nego za mučenice vjere. (...) Gledali smo u njima žive primjere vjernosti Bogu i zavjetima. (...) Sve je pokrila šutnja iz koje je izbjiao lik svetih djevica i mučenica kao u prvim kršćanskim vremenima.

Vesna S., zarobljena sa Službenicama Božjim

Uvijek kada je riječ o vama, pred mojim očima kroz četrdeset godina stvara se slika, a pogotovo 12. prosinca (1941.), ponovno gori samostan pred mojim očima, dok gori pet svijeća za pet svetih mučenica. Redaju se slike. Noć, crne figure penju se uz Rakovac (podnožje Romanije), pod nogama škripi, u nosu se smrzava, iz usta se puši, bijaše strašna zima. Sestra Berchmana posrće, gazim uskom prtinom odmah iza njih, drugi iza mene. (...) Civile odvojili, ostaviše ih u Rakovcu do sutra, časne skroz na Romaniju. Noćismo, sutradan u Podgrab, kroz zimu i snijeg, a one u Goražde, ali samo njih četiri. (...) Pa recite, kako da zaboravim zastave što moradoh vesti na njihovim crnim haljinama?

Isuse! Marijo! Josipe! Spasi nas!
Službenice Božje

REKLI SU O SLUŽBENICAMA BOŽJIM

O Mučenicama - godine 1991.

prigodom pripreme simpozija o Službenicama Božjim u Sarajevu, neodržanog zbog predratnih nemira

kard. Franjo Kuharić, nadbiskup zagrebački

Sa zanimanjem očekujem njegove rezultate, koji bi mogli poslužiti da sarajevski nadbiskup zamoli Svetu stolicu da se otvori službeni proces za beatifikaciju tih Bogu ugodnih mučenica za svetu čistoću. (...)

Njihova žrtva neka bude zalog da Gospodin udijeli svoj mir našim danima, na našim prostorima, kako bi se ugasila svaka mržnja te nam život bude siguran u miru i slobodi. Mučenici su uvijek bili svjedoci ljubavi i oprištana i pobjednici svake nevolje.

kard. Hans G. Groër, nadbiskup bečki

Kakve patnje, kakvo pravo mučeništvo su morale podnijeti članice Vaše zajednice u prošlim desetljećima! (...) Uvjeren sam da vam Vaše mučenice s neba mogu pomoći i u ovoj teškoj situaciji svojim moćnim zagovorom.

mons. Alojzij Šuštarnadbiskup ljubljanski

Uvjeren sam da će sestre mučenice biti priznate u Crkvi i u narodu kao izvanredni uzori vjernosti Bogu i redovničkim zavjetima.

15. PROSINCA

Homilije uz obljetnice smrti Službenica Božjih – 15. prosinca

2004. – mons. Juraj Batelja, Zagreb

Ovo euharistijsko slavlje neka i nas prožme odlučnošću i spre-mnošću navješćivati, na ulicama i trgovima, Božju ljubav za čovjeka. Drinske su mučenice to učinile u presudnom trenutku svoga života. Vjerne evanđelju obznanile su da je Isus spasitelj svijeta.

Ova misna žrtva i ova obljetnica smrti Drinskih mučenica su znak da povijesna prašina nije prekrila njihovu vjernost ni njihovu ljubav zavjetovanu Kristu Zaručniku.

2005. – vlč. Milan Pušec, Zagreb

Danas u vremenu hedonizma, pohlepe i sekularizma (...) potrebni su nam više nego ikada svjedoci poput Drinskih mučenica. U njima otkrivamo svijetle primjere za djevojke i mladiće koji s radošću i odlučnom vjernošću gledaju svoju budućnost u kršćanskoj obitelji, izgrađenoj na čvrstoj odluci predbračne čistoće.

Vapimo da po njihovu primjeru mnogi izabrani uspiju prepoznati glas ljubavi samoga Isusa koji ih zove u život Bogu posvećen.

2006. – kard. Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup, Zagreb

Drinske mučenice govore i danas na veoma aktualan način ovome vremenu u kojem se omalovažavaju vrjednote, i kršćanske i ljudske; one govore da se za određene vrjednote isplati dati i život. One govore o vjernosti, o vjernosti do kraja. (...) One govore o čistoći, o toj kršćanskoj krjeposti koju treba njegovati, koju treba čuvati.

Ova sveta misa je i velika molitva Bogu da nam dade dar da što prije možemo na oltaru slaviti naše Mučenice. One jesu u zajedništvu Božjem, ali mi ih želimo slaviti na oltaru da bi mogle još više privlačiti mnoge koji trebaju gledati svijetle primjere i težiti za svetošću.

Neka se ubrzaju vremena da se što prije nađemo svi mi oko njih, uz Božji oltar, slaveći Boga u njima.

2006. – kard. Vinko Puljić, vrhbosanski nadbiskup, Sarajevo

Želimo od ovih Drinskih mučenica naučiti kako se može životno opredijeliti i znati Bogu ostati vjeran. Drinske mučenice, ovakvi svijetli primjeri, nadahnuće su nam u svim krizama! Mi još ne znamo vrjednovati da je to na ponos svima nama. One su na ponos ne samo Družbi Kćeri Božje ljubavi iz koje su nikle. (...) One su dar Crkvi, ovoj zemlji Bosni i Hercegovini i hrvatskom narodu.

2007. - nadbiskup Allessandro D'Enrrico, apostolski nuncij za BiH, Sarajevo

Želim gledati na Drinske mučenice (...) kao uzore i primjere nama i za naša vremena. One su uzor za naš život i govore nam u ime Božje. One su uzor ustrajnosti i vjernosti. Uzor vedrine i unutarnje radosti, i u trenucima trpljenja i kušnje.

Moje iskrene želje njihovim susestrama i Družbi Kćeri Božje ljubavi jest vidjeti ih što prije uzdignute na čast oltara. Moja molitva koju večeras, po njihovu zagovoru, uzdižem Bogu jest da njihova krv, velikodušno prolivena, nastavi biti sjeme ustrajnih, zauzetih i odgovornih kršćana. (...) I da njihov primjer nastavi nadahnjivati nadasve mladiće i djevojke da bi se odlučili za radosni izbor potpunoga posvećenja Bogu i Crkvi.

**Nastoj svim silama
naslijedovati presvetu Djericu,
osobito u njezinoj skromnosti
i poniznosti.**

s. Jula

IZ BILJEŽNICE ŠTOVATELJA

Drinske mučenice - primjer i nadahnuće

kard. Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski, 2007.

Zahvaljujem Trojedinom Bogu što je podario našem narodu i katoličkoj Crkvi u ovoj maloj premiloj zemlji, Bosni i Hercegovini, ove Drinske mučenice – svjedokinje vjere. Hvala Vam, drage sestre, za svjedočanstvo vjere i mučeničke smrti. To nam je primjer i nadahnuće za ustrajnost, izdržljivost i vjernost do kraja Bogu, Crkvi u svome zvanju. Kada Vam se molim, uvijek mi pred očima lebdi istina da “ono što se voli, za to se i žrtvuje”. Ljubav je jača i od smrti.

Izmolite nam, Drinske mučenice, hrabrost za život, žarku ljubav i vjernost do kraja. Hvala Vam za svjetli primjer vjere i svjedočanstva. Hvala Vam za jačanje vjere u svim iskušenjima. Hvala na ljubavi koja je izvor snage i nade. Vama preporučam ovu Crkvu u kojoj ste živjele i radile, i za koju ste krv prolile!

Neka Vas Trojedini uzdigne što prije na čast oltara – da se i po Vama Slava Božja obznanjuje.

nadbiskup A. D'Enrrico, apostolski nuncij za BiH, 2007.

Želja mi je da uskoro možemo vidjeti Drinske mučenice uzdignute na čast oltara. Molim da njihov primjer nadahnjuje mnoge mladiće i djevojke te se odluče za potpuno posvećenje Bogu i Crkvi.

mons. Mato Zovkić, 2007.

Za herojsko svjedočanstvo pet sestara Kćeri Božje ljubavi doznao sam početkom prosinca 1968. kao novi župnik katedralne župe, na području na kojem se nalazi samostan i crkva ove Družbe. Tada nismo smjeli javno obilježavati smrt sestara jer su ondašnje vlasti širile među nas strah. (...) Od tog prvog saznanja do danas dogodila se dijecezanska kauza za beatifikaciju Božjih službenica u kojoj sam s radošću izvršio službu suca delegata mjesnog biskupa. (...)

Radujem se da su poglavarice i članice Družbe njegovale spomen na ove Mučenice. (...) Bilo bi poželjno u Sarajevu otvoriti jednu spomen prostoriju Mučenica, kad već nemamo njihova groba. Rečeno mi je da će to biti i radujem se.

IZ BILJEŽNICE ŠTOVATELJA

Sead T., općinski vijećnik Goražda, 2008.

I Drinskim mučenicama možemo zahvaliti za postojanje i opstanak Goražda.

Mirjana H., Zagreb, 2008.

Hvala vam za ove svijetle trenutke, drage Drinske mučenice. Molim vas da me svojim zagovorom pratite i dalje u teškim trenucima, a naročito vašem zagovoru, na njihovom životnom putu, predajem svoju djecu. (...)

Molim vas da mojoj Ivani i Rebeki budete svojom vjerom svjetlost na putu koji ih, kao žene, čeka u budućnosti.

Marija J., Zagreb, 2008.

Zahvaljujem na velikoj milosti što me Bog pozvao na mjesto velikih Mučenica koje su svoju krv prolile za vjeru. Gospodine, udijeli i mojoj obitelji obilje milosti da uvijek i u svim teškoćama ostanemo vjerni tebi, po zagovoru Mučenica.

Marijana K., Zagreb, 2008.

Drage sestre, zahvaljujem vam na uslišanoj molbi. Učinile ste da se riješi nešto što se činilo nemogućim.

Marija K., Zagreb, 2008.

Drage Drinske mučenice, svojim zagovorom i molitvom štitite našu domovinu.

Dika P., Zagreb, 2008.

Vi ste svojim životom i mučeništvom zaslužile da vas se uzdigne na oltar i da vas štuje cijeli svijet.

Ružica K., Zagreb, 2008.

Zahvaljujem na milosti koju sam dobila moleći se Drinskim mučenicama u svojim teškim trenucima života. Opasna bolest moga supruga Franje ostavljala je dojam beznadnog.

Moleći se za njega, zadobila sam milost – mi smo i dalje zajedno. Hvala!

Uslišanja po zagovoru Mučenica

Ilija Ć., Zagreb

Naš sin Nikola, rođen 1981., teško se razbolio 1986. godine. Liječili su ga liječnici u Travniku, Zenici, Sarajevu i Zagrebu. No, djetetu nije bilo bolje. Padao je u besvjesno stanje dva do tri puta dnevno. Jednom su ga napadi uhvatili u tri sata ujutro. Bilo nam je tada zaista teško. Osjećali smo se nemoćnima. (...) Toga jutra spontano sam kleknuo pred sliku Drinskih mučenica i pomolio se. Poslije toga u našu kuću je došla s. Dragojla T., uzela je sve nalaze i odnijela ih dr. Petru Ž. u Zagreb. (...) Izvršio je pregled, propisao terapiju i odredio kontrolu. Djetetu je ubrzo pošlo na bolje. Napad se ponovio još samo dva puta. Molili smo se Drinskim mučenicama i redovno smo djetetu davali lijekove. Dijete je ozdravilo i liječnik je obustavio terapiju.

Nikola danas ima četrnaest godina. Hvala Bogu, potpuno je zdrav i redovno ide u školu. Prošlo je od toga devet godina. Moja supruga Lucija i ja svaki dan se molimo Drinskim mučenicama. (...) Vjerujemo da nam je Bog po zagovoru Drinskih mučenica poslao sestre, i liječnika i zdravlje djetetu.

Drinskim mučenicama se molim u svim potrebama. Osjećam njihovu blizinu i njihov zagovor. Svjedočim ovo jer sam, kao otac, bio potresen dubokom patnjom zbog svoga djeteta i jer sam doživio njihov zagovor.

Želim i molim da sveta Crkva proglaši Drinske mučenice blaženima.

Anto T., Gornji Vakuf

Razbolio sam se teško od ciroze jetre. Smješten sam kao težak bolesnik u travničku bolnicu. Iz iste bolnice otpušten sam kući da umrem. (...) Prije no što se pojavila ta bolest, dobio sam bijednu mirovinu koju sam sa zebnjom čekao nekoliko godina. Zapali smo, čovjek bi rekao, u bezizlaznu materijalnu situaciju. Sve crno oko nas u tim najtežim trenucima mirovine. No, uskoro nakon toga ja sam se razbolio. (...) U bolnici je učinjeno sve da me se spasi, ali uspjeh slab. Gotovo nikakav. Otpuste me kući da barem među svojima umrem. U

MILOSTI I USLIŠANJA

to sam saznao za časne sestre paljanske Mučenice. Zastavicu s njihovim likovima objesio sam iznad svoga ležaja. Češće sam s velikim pouzdanjem bacao pogled na njihovu sliku i usrdno ih molio da se kod dragoga Boga zauzmu za me te ozdravim.

I svi vi koji ovo čitate, znajte, moja je molitva bila uslišana, na veliko čudo svih i svakoga koji je znao za moju bolest. Ja sam mimo svakog ljudskog očekivanja ozdravio. Kad sam otišao na kontrolu u bolnicu, liječnici si nisu mogli rastumačiti kako to da sam ozdravio, a otpustili me kući da umrem.

Ja se sada osjećam dobro, Bogu hvala koji je uslišio zauzimanje svetih paljanskih mučenica za me i pomogao mi.

Drage časne sestre Berchmana, Jula, Krizina, Antonija i Bernadeta, hvala vam. Hvala vam! I drugima koji se nađu u kakvoj velikoj nevolji, ču reći neka se dušom i srcem obrate vama za pomoć.

Dragica B., Štrigova

Nisam bila svjesna koliko će mi radosti donijeti jedan komadić papira kojega mi je dao netko u prolazu. Došla sam kući i pročitala što piše. Čitam koliko su jadne sestre pretrpjеле. Ganulo me do suza. Od tog dana one su moje zaštitnice. Kad mi je teško, sjetim se njih i nekako sve prođe dobro. Obje kćeri su mi lošeg zdravlja, čekala sam najgore. Molila sam svaku večer, a u ruci mojih pet zaštitnica. Sve se okrenulo na bolje, a mojoj sreći nije bilo kraja.

Hvala od srca, drage moje sestre. Molim i dalje da štite mene i cijelu moju obitelj.

N.N. – oslobođenje od ovisnosti

Gospođa je bila ovisnik, alkoholičarka. Obitelj brojna svakodnevno trpi zbog njezine nebrige, a napose djeca, prepuštena sama sebi, bez ljubavi i redovite hrane. Kuća neuredna, hrana neredovita, stanje teško. Gospođa je sve više tonula u ovisnost ne nalazeći izlaza iz teškog stanja. (...) Povremeno bježi iz obitelji. Jednoga dana se ipak odlučila na liječenje i počela je slušati liječničke savjete i upute, ali je molitvu potpuno zapustila, a sakramente izbjegavala. Priželjkivala je sv. ispovijed, ali je bila vrlo neodlučna. Napušta i samo liječenje i

MILOSTI I USLIŠANJA

odbija svaki savjet. Stanje se pogoršalo.

Djeca su počela moliti i žarko preporučivati svoju bolesnu majku zagovoru naših sestara mučenica. Molila su s vjerom da će sestre pomoći. (...) Žarka dječja molitva i pouzdanje svakim danom je raslo u nadi da će Bog pomoći jer sestre mučenice su svoj život darovale Bogu. Majčino stanje bilo je sve teže i teže, no djeca su molila sve jače i žarče. Napokon članovi obitelji pokušavaju majku smjestiti u bolnicu na liječenje. Gospoda se susreće sa svećenikom i pristaje na svete sakramente.

Nakon nekog vremena gospoda izlazi iz bolnice, prestaje se liječiti, ali više ne uzima alkohol. Stanje u kući počelo se normalizirati. Suprug radostan uviđa da se stanje smirilo i kaže: "Kao da nikada nije pila alkohol!" Njezina majka kliče od radosti: "Bog nam je učinio veliko čudo! Bog je pogledao na ovu obitelj i oslobodio nas od velikog zla".

Tako je gospoda posve ozdravila. Djeca su ponovno ogrijana majčinskom ljubavlju i cijela obitelj je ponovno zaživjela normalnim životom.

Hvala Bogu i našim sestrama mučenicama! Molimo i dalje za tu obitelj i za mnoge druge kojima je potrebna Božja pomoć. Neka se slavi Bog po zagovoru naših dragih mučenica!

Pedro G. Campelo, Brazil

Naporno radim kako bih uzdržavao svoju obitelj, a uz to imam i oženjenog sina koji ima zdravstvenih problema i živi sa mnom tako da uzdržavam i njegovu obitelj.

Prije godinu dana bio sam u neposrednoj opasnosti da izgubim posao što bi bila katastrofa za moj život. Razgovarao sam sa sestrom iz vaše Družbe koja mi je dala izvješće o Drinskim mučenicama, njihove životopise, herojsko svjedočenje kao i proces za proglašenje blaženima. Odmah sam počeo moliti Boga da mi pomogne u teškim trenucima po zagovoru tih hrabrih posvećenih žena. Odjednom, poput čarolije, sve se promijenilo.

Nastavio sam raditi sretan i pun nade da će me Drinske mučenice uvijek zagovarati u nebu.

PJESMA

Mirno

Mučenice ljubavi

T.: s Ozana Krajačić
G.: Biserka Horvat, 2008.

1. U vr - tlo - gu svije - ta o - vo - ga mi tre - ba - mo pra - ve u - zo - re.

Ses - tre nam s Drine po - ma - žu, o - ne krije - pe na - še ko - ra - ke.

Princip: Mu - če - ni - ce lju - ba - vi, mla - de ču - vaj - te za či - sto sr - ce ka - da

se u o - vom svije - tu bo - re!

Princip: Mu - če - ni - ce vjer - no - sti, u - či - te i nas sve ka - ko se

za vrje - dno - te ži - vot pre - da - je.

2. Lju - bi - le Kri - sta us - traj - no pod o - kri - ljem Maj - ke Ma - ri - je, sna - gom

žr - tve ne - krv - ne o - ne su za žr - tvu do - zre - le. **Princip...**

3. Do - bro - tu sr - ca, od - važ - nost, vje - ru u kuš - nji, u - fa - nje,

to nam kod O - ca ne - bes - kog ses - tre s Dri - ne nek iz - mo - le! **Princip**

Svjedokinje vjernosti Bogu

Ratna 1941. zatekla je u samostanu na Palama s. M. Julu Ivanišević, poglavaricu zajednice, s. M. Berchmanu Leidenix, s. M. Krizinu Bojanc, s. M. Antoniju Fabjan i s. M. Bernadetu Banja. Sestre su svojim životom i radom djelotvorno svjedočile kršćansku ljubav u duhu karizme svoje Družbe. Požrtvovno su njegovale bolesnike i velikodušno dijelile kruh djeci državnog Dječjeg doma i svima potrebnima.

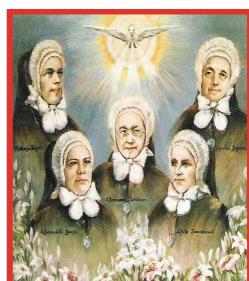
Usprkos tome, četnici su 11. prosinca 1941. svih pet sestara nasilno odveli u smjeru Goražda, a kuću opljačkali i zapalili. Njihov križni put po hladnoći i snijegu, bez odgovarajuće odjeće, uz preslušavanja i ispitivanja, prijetnje i vrijedanja, vodio ih je najprije do Carevih voda i Sjetline. Tamo je 76-godišnja starica s. Berchmana, shrvana od puta i svih događanja, odvojena od ostalih sestara i zadržana. Sestre Jula, Krizina, Antonija i Bernadeta odvedene su dalje prema Goraždu.

Četiri dana i četiri noći trajalo

je pješačenje sestara od Pala do Goražda preko Romanije. U Goražde su stigle 15. prosinca podne i smještene u vojarnu na drugi kat. Iste večeri četnici su u polupijanom stanju provalili u prostoriju gdje su bile sestre i s nečistim namjerama nasrnuli na njih. U obrani svoga ljudskog dostanstva i zavjetovane čistoće sestre su se, nakon bezuspješnog nagovaranja i prijetnji, istrgle iz ruku svojih napadača i jedna za drugom iskočile kroz prozor. Četnici su, međutim, jurnuli dolje pred vojarnu, ozlijedene sestre noževima usmrtili i nogama odgurnuli na obalu Drine, a kasnije ih je grobar Blaško otisnuo niz rijeku.

S. Berchmana je ostala desetak dana u Sjetlini kao zarobljenica, smještena kod jedne obitelji gdje se vidljivo oporavljala. Zatim je, kako joj je bilo rečeno, trebala poći u Goražde k ostalim (već ubijenim!) sestrama. Dva su je četnika odvezla saonicama, a kočijaš je po povratku rekao da je dobro stigla k sestrama. Jedan od njih imao je oko vrata krunicu ubijene sestre. Zapisano je da je ubijena 23. prosinca 1941. ■

Molitva za proglašenje blaženima Službenica Božjih s. Jule i susestara

Gospodine Bože, Ti si svoje službenice
Julu, Berchmanu, Krizinu, Antoniju i Bernadetu

obdario milošću redovničkog zvanja
i snagom da svoju vjernost i ljubav prema tebi
potvrde prolijevanjem krvi.

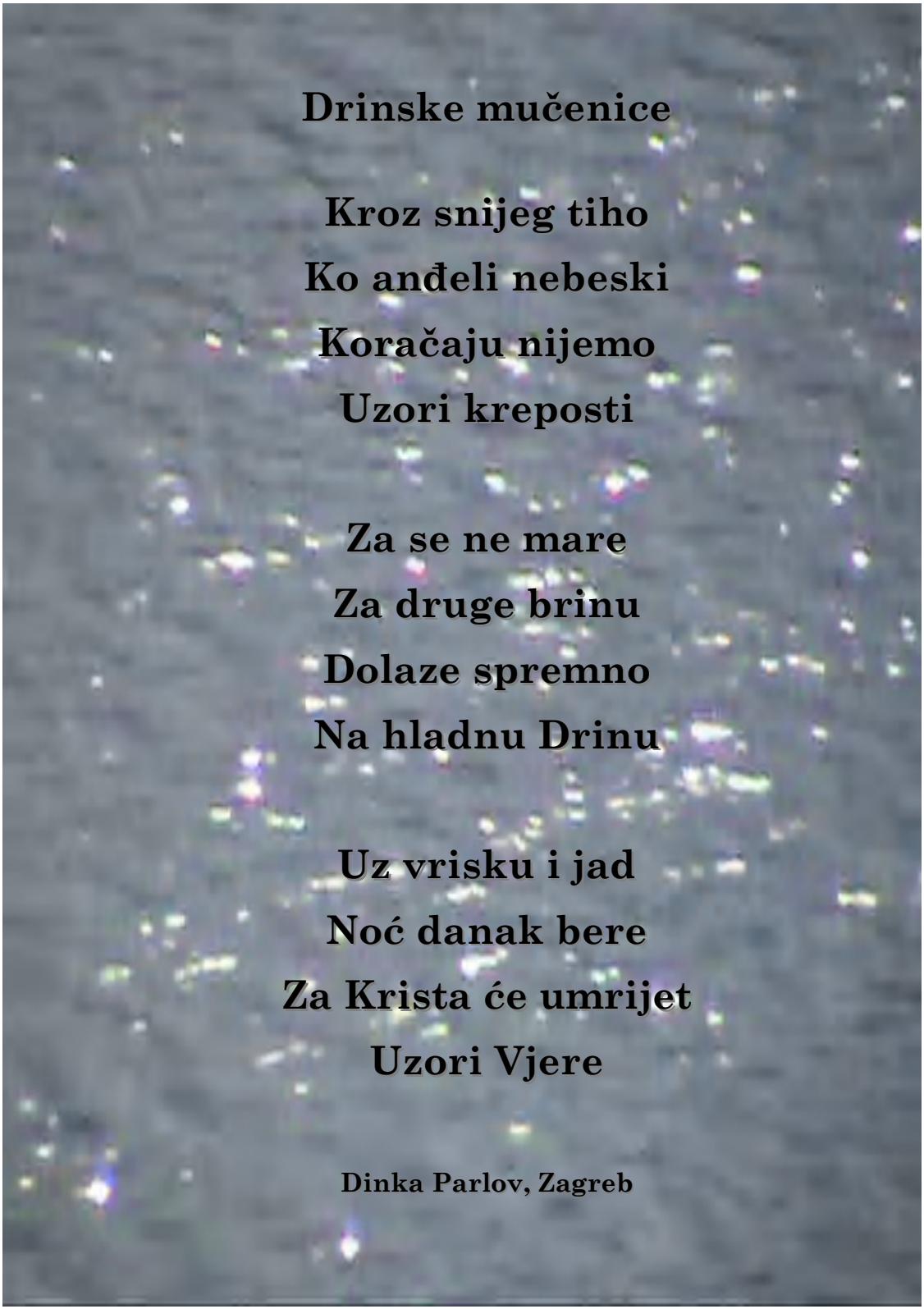
Udjeli i nama postojanost u vjeri
da se ni uz cijenu trpljenja ne odijelimo od tebe.

Daj da sveta Crkve
uzdigne ove tvoje službenice na čast oltara
i da nam njihov primjer i zagovor
pomažu u životnim borbama
i postizanju vječnoga spasenja.

Po Kristu Gospodinu našemu.

Amen.

Primljene milosti i uslišanja po zagovoru Službenica Božjih šaljite na adresu:
Kćeri Božje ljubavi, Nova ves 16, 10000 Zagreb
s. Ozana Krajačić, Granešina 7, 10040 Zagreb
tel. 00385 (1) 2984 076
e-mail: kauza.dmucenice@gmail.com

Drinske mučenice

**Kroz snijeg tiho
Ko andeli nebeski
Koračaju nijemo
Uzori kreposti**

**Za se ne mare
Za druge brinu
Dolaze spremno
Na hladnu Drinu**

**Uz vrisku i jad
Noć danak bere
Za Krista će umrijet
Uzori Vjere**

Dinka Parlov, Zagreb